

Anton Suurkask.

II. Suurkask'i lastekirjandus nr. 37. — Wiljandis, 1930. a.

Wiiit! Oh, kuusepuu.

Oh kallis öö, oh püha öö,
Küll oled sa meil armas!
Sa tuled inglisauluga,
Tood lastel õnne, rõõmu ka.
Oh kallis öö, oh püha öö,
Küll oled sa meil armas!

Nii haljas, särav jõulupuu,
Oh küll sa ilus oled!
Nüüd jõlumees toob kingitust,
Hult mänguasju, maiustust.
Oh haljas, särav jõulupuu,
Nii ilus, hiilgaw oled!

Küll wäljas külm ja pime öö,
Kuid toas on soe ja walge.
Siin walgust walab jõulupuu
Ja rõõmsalt laulab laste suu.
Ehk wäljas külm ja pime öö,
Kuid toas on soe ja walge.

Ei ole rõõmu suuremat,
Ei ilu hiilgust sarnast,
Mis jõulupühad annawad —
Meil taewast tuppa kannawad.
Ei ole rõõmu suuremat,
Ei ilu, hiilgust sarnast.

Oh kallis öö, oh püha öö,
Mil laulwad inglisoorid:
„Üks taewalaps on sündinud,
Teil Lunastaja's ilmunud!“
Oh kallis öö, oh püha öö,
Mil laulwad inglisoorid.

Wiisil: wõta nüüd isandat, wägewat lüningat liita!

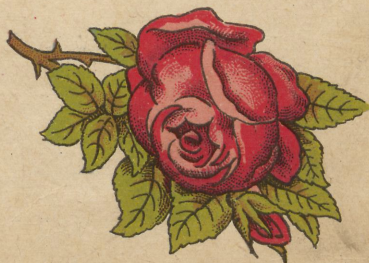
Õnne täis õhtu on jälle meil päätte nüüd jõudnud.
Hingab ilm waitufes, lüu on ju ülesse tõusnud.
Kuid majades nüüd kõlamas laulude hüüd:
Kristus on ilmale tulnud!

Rõõmustab ilmamaa,
taewaste wäraw on walla.
Inglid sealt ilmuwad
lauluga hiilguses alla.
Sest walitseb õnn,
mis ülim tõitideft on.
Kõik tahaksid lapsed nüüd olla.

Kadunud pimedus,
tubades ilu ja walgus.
Laste laul kõlab
ja rõõmustab jõulupuu hiilgus.
„Tere, oh sa Jõuluöö lauludega!
Hõista nüüd armastus, heldus!”

A. Suurkast.

Püha öö.

Omal wiisil.

*
Püha öö, õnnistud öö!
Lapsuke waikselt
Hingab Maaria põlwe peal,
Joosep walwel on, palwetab seal:
Maga, patuste rõõm! —
Maga, patuste rõõm!

*
Püha öö, õnnistud öö!
Ingli hää, wälja pääl
Laulab hõisates: „Halleluja!“
Rõõmu kuulutab karjastel ta:
Kristus sündinud teil, —
Kristus sündinud teil!

*
Püha öö, õnnistud öö!
Ilmamaa, rõõmusta:
Sulle sündinud Lunastaja.
Armu kuulutab kõigile ta.
Peastja tulnud on meil!
Peastja tulnud on meil!

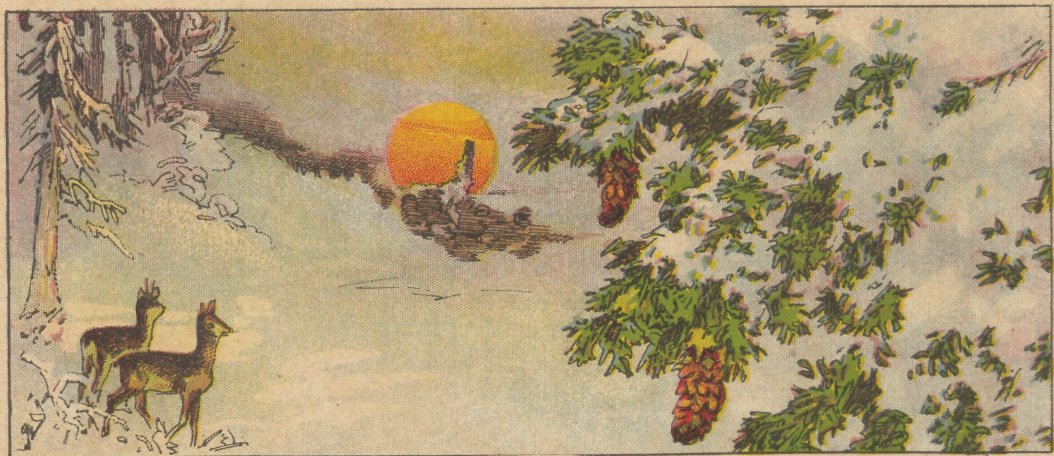
Omal wiisil.

Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Kui haljad on su oksad!
Ei mitte üksi suisel a'al,
Waid talwel ka siin külmal maal.
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Kui haljad on su oksad!

Oh kuusepuu oh kuusepuu
Sa oled mulle armas!
Sind Jõuluts metsast tuuakse
Ja küünlad külge pannakse.
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa oled mulle armas!

Oh, kuusepuu, oh kuusepuu,
Su küljes jõulu-ehted;
Su hiilgaw walgus rõõmustab,
Meil taewast meelde tuletab.
Oh kuusepuu, oh kuusepuu,
Sa rõõmu meile kingid!

Wiisil: Oh tuusepuu.

Oh jõulupuu, oh jõulupuu,
Kui armsasti sa hülgad!
Su küljes tüünlad säravad
Ja jõuluringid paistavad.
Oh jõulupuu, oh jõulupuu,
Kui armsasti sa hülgad!

Oh jõulupuu, oh jõulupuu,
S'ust igatiis saab rõõmu
Su juures lapsed laulavad
Ja rõõmsalt andeid ootavad.
Oh jõulupuu, oh jõulupuu,
S'ust igatiis saab rõõmu!

Oh jõulupuu, oh jõulupuu,
Sind Jeesus meile toonud,
Kes täna meile sündinud
Ja kallid annid kinkinud,
Oh jõulupuu, oh jõulupuu,
Sind Jeesus meile toonud!

Wiisil: Nüüd Jumalale austust.

Kõit lapsed kuu ootasid
Sind, kallid jõulupäew;
Head olid, hoolsalt õppisid —
Nüüd kadund oote waew!

Nüüd hülgab ilus jõulupuu
Siin, toas laste ees
Ja rõõmsalt laulab nende suu
Nii suure õnne sees.

Oh jõulupuu, su walguses
Saab tõeks unistus,
Et kõrgest taewast hülguses
Meil tuleb õnnistus.

Oh jõulupuu, oh jõulupuu,
Su walgus on nii hülgaw!
Weel hülg'wam walgus ükford ees
Meil kõrges rõõmsa taewa sees.
Oh jõulupuu, oh jõulupuu,
Su walgus on nii hülgaw!

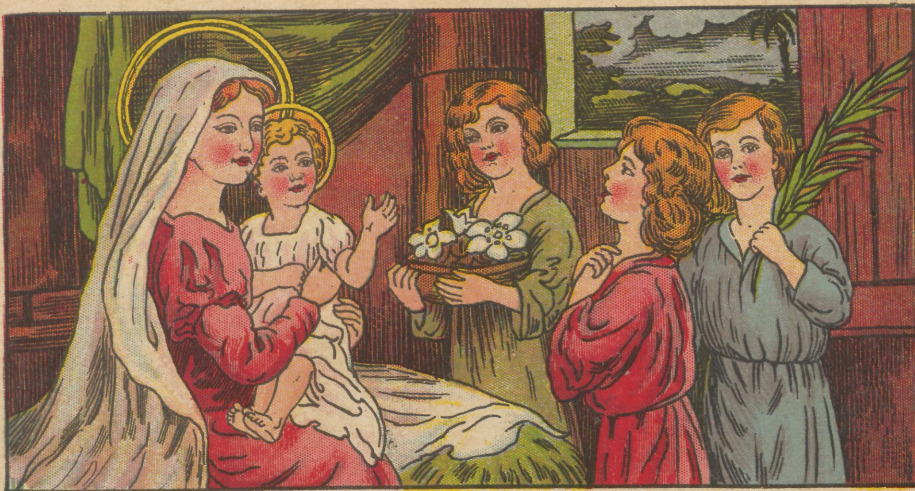
Oh jõulupuu, oh jõulupuu,
Nii haljas roheline
See taewa rõõmu tähendab,
Kus igawest kõik haljendab.
Oh jõulupuu, oh jõulupuu,
Nii haljas, roheline!

Sealt paistab ilus isamaa,
Mis kõrgem tähtedest;
Meilt teda teegi wõtta saa —
Jääb meile igawest!

Oh püha õõ oh rõõmu õõ,
Kui särab jõulupuu,
Mil ilmub Isa armutöö
Ja laulab ingli suu. —

Jää ifka meie hingesse
Kuldkiirel särama;
Sa taewatuld me põuesse
Nüüd pane põlema.

Omal wiisil.

Et tulge, oh lapsed, ja rutake nüüd
 Petlemma ja waatke, mis kallimat hüüd.
 Nüüd Isa sealt taewast sel õndsamal ööl
 Meil patustel rõõmuks on kinkinud weel.

Oh waata, mis sõimes sel pimedal ööl
 Meil paistab, oh waatke, mis walgus on
 Üks taewalik lapsuke mähkmete sees,
 Kes ilusam inglisi, on sõimes seal maas.

Seal hingab ta heinte ja õlgede peal,
 Maria ja Joosep ta juures on seal.
 Ka tarjased kummardes au andwad tall'
 Ja inglid kõik laulwad: „Au Jumalale!”

Oh tänage, langege põlwili seal
 Ja tõstke täed üles, kui tarjased teal;
 Ka rõõmustes laulge kõik inglitega,
 Et teile nüüd tulnud on Elnastaja.

„Mis anname meie, mis kingime sull',
 See eest, oh sa taewane lapsuke, küll?
 Ei raha, ei rõõmu siin taha su meel,
 Üks lapselik süda on armsam sul' weel.

Sest wõta, oh Jeesus, me südamed nüüd,
 Sull' ohwriks neid toome, oh kaota süüd;
 Ja pühitse, puhasta, õndsaks meid tee,
 Et sinuga taewa lord jõuaksime.”

Omal wiisil.

Tulge siia sõime juurde,
 Waat' siin hingab Jeesute,
 Keda wanad isad enne
 Lootes ootfid ammugi.

„Õnnistegija seal“, hüüab
 seal, Rõõmsalt ingli lauluhääl,
 „Kes teid tadun'd päästa püüab,
 Ürge karite enam teal!”

Ei ta tuulets, tormits tulnud,
 Waid kui waene lapsute,
 Kes meil' kaua töötud olnud,
 Nüüd on seal see Jeesute!

Isa, kes meil Poja annud,
 Au ja tänu olgu sull';
 Poeg, kes meile wennaks saanud,
 Kiitust andke järjest tall'!

Omal wiisil.

"Ma tulen taewast ülewalt,
Häid sõnumeid toon teile sealt,
Neid toon ma teile rõõmuga,
Neid tahan mina kuuluta!

Üks laps on täna sündinud,
Kui ammuft ajast töötud
See kaunis, ilus lapsuke
On teie rõõm ja kallis õnn.

See on see Isand Jeesus Krist,
Kes tahab aita hädalist,
See on see Õnnistegija,
Kes teid wõib patust lunasta.

Kõik õnne saate tema käest,
Mis Jumal paktund igawest,
Et teie wõite meiega
Nüüd taewas järjest elada.

Nüüd pange märki tähele:
Et sõimest mähtmes leitakse
Laps halwas laudas magamas,
Kes ilma ülespidaja.

Seepärast läbi rõõmuga
Nüüd karjastega vaatama,
Mis Jumal meile lükinud,
Mis meie heaks on annetud."

Mu süda pane tähele,
Mis on, mis sõimes nähtakse?
Kes on see kaunis lapsuke?
See on mu armas Jeesuke!

Oh ole terve tulemast,
Mind patust mitte põlgamast!
Sa tuled hädaft ai'ma mind,
Kes see eest küllalt tiidab sind?

Sa kõige asja tegija,
Kuis nõnda waeseks saanud sa,
Et lõwa weiste põhu peal
Sa magad laudas, sõimes seal?

Eh! lähaks ilm weel laiemaks
Ja ennaft kullal ehitaks,
Ta oleks siiski wäikene
Ja kitsaks tähtsiks sinule.

Su sammet ja su kallis siid
On hein ja jäme riie nüüd;
Neis sina ennaft ilmutad,
Kui taewariigi kuningat.

Sa tegid kõik heameelega,
Et mina pidin nägema,
Et au ja riiklus ilma sees
Ei maitse midagi su ees

Oh wõta, armas Jeesuke,
Mu süda süngiks sinule
Oh wõta temas hingata,
Et mina sind ei unusta!

Nüüd laulan mina südamest
Ja kiidan oma Jeesutest,
Ma palun rõõmsa usuga:
Mind Jeesus ikka awita

Nüüd kiitus olgu Jumalal!
Sel' ainu Poja andijal;
Sest inglid toowad rõõmsaste
Meil jõuluõnne sõnume.

Oodatud öö.

wiisil: päha öö.

Oodatud öö, õnne täis öö
 Jälle täes, imewäes.
 Ilm weel tuulatab taja ja wail' —
 Warsti rõõmule ärkamas tõik —
 Kostab ju inglite laul,
 Kostab ju inglite laul!

Walguse mäest, taewaste wäest
 Ilmub nüüd, hõiskehüüd:
 „Sündinud lapsute wäike ja nõrk,
 Aga on Jumal ja wägew ja tark.
 Patust teid päästma ta tuln'd,
 Patust teid päästma on tuln'd!”

Sest on see öö, rõõmu täis öö!
 Easte laul, jõulupuul,
 Wastab inglite toorile nüüd:
 „Tänu, oh Jeesus, sul' tänu ja hüüd!
 Waimus sind sõime sees näeme,
 Taewane lapsute ja!”

A. Suurkast.

Üks roosike on tõusnud.

Omal wiisil.

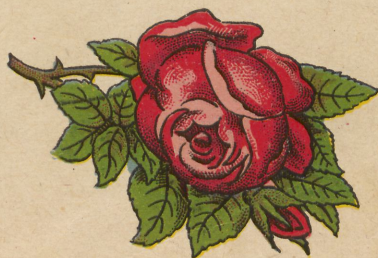
Üks roosike on tõusnud
 Küll õrna juure seest,
 Kuis wanemad on laulnud.
 Ta tuli Jesse soost,
 See kallid lillele.
 Kest talwel, külmal ajal,
 Ta kaswis ülesse.

Mu armsast roositesest
 Jesajas kuulutas;
 Ta sündis puhtast neitsist,
 Mariast Petlemmas:
 Nii oli Isa nõu.
 Kest talwel külmal ajal
 On näha Isa au.

Ei tarda tema külma,
 Ei surma, pimedust,
 Sest elu on ta ise
 Ja saadab walgustust,
 Patustel õnnistust
 Ja õigust, rõõmu, rikkust, —
 Kõik tuleb Jeesuselt.

See wäike roosikene
 Mind wäga rõõmustab:
 Sest Jumal igawene
 Nüüd inimeseks saab!
 Oh paista selgesti
 Mu pimeduse sisse,
 Mind peasta heldesti.

Oh Jeesus, kui mul minna
 Kord hädaurust siit,
 Siis palun, et sa sinna
 Mind ise armust wiid,
 Kus sinu walgust näen,
 Sind kiidan igawesti,
 Su juurde itka jäen!

Easte lauluhüüd!

Wiiiii: Oh ja rõõmulik!

Easte lauluhüüd
Kostab rõõmsalt nüüd:
"Jeesus on Petlemmas sündinud!"
Inglite salgad,
Taewawäe hulgad,
Pimeduses taewawalgel ilmuwad.

Kadund surmaöö,
Hiilgab wälguwöö
Üle rahwaste uinuwa.
Kõit nüüd tõuseb, ärkab,
Eluwalguft märkab,
Mis meil täidab rinda suure rõõmuga!

Eäbi ilmamaa,
Suure otsata,
Kostab lõpmata rõõmuhüüd —
Jõulupuu hiilguis,
Armastus, walguis
Täidab kõigil südant õnnehõiskel nüüd!

Säraw jõulupuu,
Laulu laste suu,
Kuuluta tänagi jälle sa:
Eluwürst on tulnud,
Pimedust ta wõitnud, —
Armastus ja rahu tuleb temaga!

A. Suurkast.

Oma! wiisil.

Oma! wiisil.

Igal aastal jälle
Jlmub jõululaps
Ilma õuele,
Et neid pühendaks.

Astub rõõmustades
Jga majasse,
Wiib meid õnnistades
Rajast rajasfe.

On ka meie juures
Taewaline waim;
Hädas wäitfes, suures
Litab õnnis aim.

Oh ja rõõmulik,
Oh ja õndsaliik,
Jeesu sündimise pühake!
Suur oli häda,
Krist kaotas seda,
Hõiska, hõiska ja rahwafe!

Oh ja rõõmulik,
Oh ja õndsaliik
Jeesu tõusmise pühake!
Surm nüüd on neeldud,
Wõimus tal teeldud,
Hõiska, hõiska ja rahwafe!

Oh ja rõõmulik,
Oh ja õndsaliik
Waimu saamise pühake:
Pime nüüd lõpeb,
Walguis meid õppeb,
Hõiska, hõiska ja rahwafe!

Neil farjastel wäljal.

Omal wiisil.

Neil farjastel wäljal wißt mure on täes,
Et patuste lootus ei ilmu ju wäes.
Mis Abrami finnitus, Iisaki rõõm,
Mis Jaakobi julgus ja Taaweti troon,
Ja Taaweti froom.

Näe, taewas lööb walgets ja läigib kui päit,
Üks ingel neil ilmub, sest ehmatub kõik:
Ta riided on walged, ta jume on helt,
Ta särab ja hiilgab kui heledam wälf,
Kui heledam wälf

Ju tumab kõik loodus see paistuse sees,
Ja häkitselt seisab ta farjaste ees.
Ta ütleb; „Miks kardate? Lõpku kõik hirm,
Teil Kristus on sündind, oh waatte mis arm!
Oh waatte, mis arm!“

Ja inglisa nähaſse pühade hult,
Kes Isſandat tiidab, et appi neil tuln'd.
„Mu Jumalal' kõrges ja rahwast heameel“.
Kes usust saab õigets, sel rahu on teal!
Sel rahu on teal!

Hind 50 senti.

A-37903

„H. Laakmann'i“ trükk, Tartus.